

O. 20. maj 1893

SENDER

Johanne Larsen

RECIPIENT

Laura Warberg

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Da

Date explanation:

Begyndelsen af brevet mangler, og der er ingen datering.

Johanne skrev 5. maj 1893 til moderen, at hun og andre skulle på skovtur. I dette brev beretter hun om skovturen, og såfremt det er den samme udflygt, kan brevet være skrevet ca. 20. maj dette år. Af indholdet fremgår desuden, at de tre søstre samliv i København snart ophører, og dette skete i foråret 1893.

General comment:

Oplysninger om adressat og modtager mangler, eftersom hele brevet ikke er bevaret. Af skriften fremgår det, at Johanne Larsen er afsender.

Tiltaleform og indhold tyder på, at brevet er til moderen, Laura Warberg.

Mentioned people:

Wilhelmine Berg

Emil Brandstrup

Ludvig Brandstrup, billedhugger

Jens Brandt

Thomas Bredsdorff

Ingrid Lange

Thora Lange

Alhed Larsen

- Smidth, Frøken

Archive:

Warberg Kerteminde egns- og

Byhistoriske Arkiv BB 2050

Trykt udgave:

Nej

Provenance:

Testamentarisk gave til Østfyns

Museer fra Laura Warberg Petersen

TRANSCRIPTION

(Den eller de første sider af brevet mangler]

Lige nu havde vi Besøg af vores Hyldedreng; har vi ikke fortalt om ham? det er en, der er kommen her i Vinter og har solgt Hylder og vi har købt en Del af ham og givet ham lidt mere af og til; nu kom han for at sige os Farvel; han skulde om Bord paa et Skib og til Amerika, Afrika og Ostindien, kommer først hjem om 3 Aar; han var bleven konfirmeret og havde faaet pænt Tøj. Var det ikke kunstigt?

Naa, det var Turen; vi kunde næsten ikke staa fast paa den Vandring fra Kroen og ud til Skoven; Kjolerne blæste om Ørene paa os; jeg og 2 andre bandt os sammen med Sejlgarn for at lette Marsjen, men i Skoven var der rigtig yndigt; vi kom til Søndersø, hvor der var aldeles dejligt, der gik saa ["saa" indsat over linjen] voldsomme Bølger, at vi ligefrem fik en Forestilling om Vesterhavet i Oprør vi gik over en Dæmning ud i Vandet, hvor vi paa enkelte Steder maatte passe at løbe over inden en Bølge kom, hvis ikke fik vi Fødderne skyllet over; det var i det hele taget en dejlig Tur, der var en Bakke - Hejrebakken - hvorfra der var dejlig Udsigt over Søen. Kl c. 5 var vi tilbage igen paa Ballerup Kro, hvor vi spiste det medbragte Smørrebrød og passede til til Panchesoldet. Det var den kunstigste Kro, for vilde man have noget gjort, maatte vi min Sandten gøre det selv; vi ryddede nogenlunde op og fejede derinde; efter at vi ["vi" indsat over linjen] havde nydt Æggesnaps blev Thorvald og jeg betroet til at lave Punchen; du kan ikke tænke dig sådan et Svineri i det Køkken; Vandet, vi skulde lave Punch af var ligefrem mudret og blandt andet fandtes der Smaastumper af haardkogte Æg flydende ovenpaa. Terrinen, der var aldeles klæbrig og fidtet viskede hun en Smule med et tørt Stykke, men jeg vaskede den tavs af bagefter i varmt Vand, hvorpaa hun blev krænket. Skeen blev tørret med det Håndklæde, vi havde brugt, da vi havde vadsket os efter Turen. Vi korsede os rigtignok over alt dette, men der var jo ikke noget at gøre ved. "Paansen" blev desuagtet god og Stemningen blev hurtig høj; Thomas holdt Tale for Alhed og Ingrid, der jo begge skal rejse, Alhed takkede i velvalgte Ord for de mange glade Timer, hun havde tilbragt i Foreningens Skød; Brandt udbragte en Skaal for Kroen, dvælede særlig ved den Hygge og Omhu, der blev de besøgende tildelt. - Brandt havde sin Harmonika med og vi dansede og legede Rundlege; "Der vandrer 2 Gutter" og alle "dissekære". Stemningen blev voldsom løftet, maaske lidt for høj, dog ikke højere end at Alhed og Bredsdorff, da de betalte Regningen havde Aandsnærværelse nok til at snyde Værten; for ["for" overstreget] han forlangte neml. 50 Øre pr. Flaske i Proppenge, hvorpaa Alh. øjeblikkeligt sagde, at vi havde drukken 5 Fl. og Thomas

samtykkede ["samtykkede" indsat over linjen] efter nogen Betænkning; (vi havde drukket 10) Vi var alle 18 i en Coupé, da vi kørte hjem; vi kunde ikke faa en Dobbeltcoupé og vilde ikke skilles, vi havde jo ikke den allerbedste Plads, men det gik da alligevel. -

I Aftes havde vi Tante, Thora, Frk Smidt og Lud til The, senere Emil; vi havde rigtig dækket Bord, Skinke Æg ["Æg" indsat over linjen] Spegebølse, Leverpostej - senere Appelsiner og Dædler. Aftenen gik med Musik

[Resten af brevet mangler]

[Øverst på side 2 og 3, på hovedet, er skrevet:] Undskyld Fejlskrivninger, jeg gider saa daarlig se det lange (!) Brev igennem.

Lige nu havde vi Besøg af vores Stykke-
Fremf. har vi ikke fortalt om ham
det er en, der er kommen her i
København og har solgt Stykker og vi har
købt en Del af ham og givet
ham lidt mere af og tilb. nu kan
han for at sige os Farnel; han skulde
om Bord paa et Skib g. til Amerika,
Afrika og Ostindien, komnu først
hjem om 3 Uger, han var bleven en
Firmens og havde faaet paa
Sig. Var det ikke Kunstigt? —

Nå, det var Suren, vi kunde
næsten ikke staa fast paa den
Vandring fra Scroen og ud til Skoven,
Kjøleskibe blæste om Gæne paa os;
Sj og 2 andre handt os sammen
med Sejlgarn for at lette Marsjen,
men i Skoven var der rigtig yndig
vi kom til Sønderø, hvor der var
alders dyligt, der gik ^{daa} voldsomme
Bølger, at vi lige frem fik en
Forestilling om Vædehandl. i Gørin

vi gik over ene Admiration ud af
Vandet, hvor vi paa enkelte Steder
maatte passe at løbe over inden
en Bølge kom, hvis ikke fik vi
Tønderne skyllet over, det var i
det hele Taget en dejlig Tur, der
var en Bakke - Hejrebakken - hvor-
fra der var dejlig Udsigt over Søen.
Icl. c. 5 var vi tilbage igen paa
Ballrup Læs, hvor vi spiste det
medbragte Smørbrød og passede til
til Punchesaldet. Det var den
kunstigste Tur, for vilde man have
nogen gjort, maatte vi min Sandhed
gøre det selv, vi ryddede noget rum
op og fjede derinde, efter at have
nydt Aeggenapsen blev Thorvald
og jeg betraet til at lave Punch
der kan ikke tænke sig sådan
et Snineri i det Tøtken, Vandet,
vi skulde lave Punch af var lig-
frem muddet og blandt andet
sandede den Smaastrømper af

20
hardkogte og flydende overpaa.
Terrinen, der var aldeles klæbrig og
fjernet vaskede hun en Smule med
et lidt Stykke, men jeg vaskede den
saa af bagsten i varmt Vand,
hvorpaa hun blev brændt. Sken
blev tørret med det Håndklæde,
vi havde brugt, da vi havde
vasket os efter Turen. Vi trossede os
rigtigt nok over alt dette, men der var
jo ikke noget at gøre ved. Paasen
blev besværgel god og Stemningen blev
hurtig høj. Thomas holdt Tale
for allehøjt og Ingrid, der jo begge
skal rejse, allehøjt takkede vel-
valgte Ort for de mange glade
Tinner, hun havde tilbragt i
Foreningens Skov, Brandt red-
brakte en Skaal for Paasen, døde
særlig ved den Slygge og Amber, der
blev de besværgede biddet. —
Brandt havde sin Harmonika
med og vi dansede og legede Paas-

BB 2050
lege; "Du vandte 2 Bletter - og alle
"dissehare". Hemningen blev veld-
som løftet, maaske lidt for høj,
Sog ikke højere end at selbet og
Bredtorff, da de besatte Reg-
ningen havde Aandnærvarrelse
nok til at snyde Værten. for han
forlangte neml. 50 fr. pr. Flaske
i Proppenge, hvorpaa selb. øjeblik-
keligt sagde, at vi havde drukket
5 R. og Thomas ^{santylfeste} nogen Be-
sænkning; (vi havde drukket 10)
Vi var alle 18 i en Coupé, da vi
kørte hjem; vi kunde ikke faa en
Adbellcoupé og vilde ikke skilles,
vi havde jo ikke den allerbedste
Plads, men det gik da alligevel. -
I aften havde vi Tanke, Thom-
tik Smid og Lud til The, senere
Lemil; vi havde rigtig dækket
Bord; Skink og Spejepølse, Leverpostej
- senere Appelsiner og Padder.
Aftenen gik mest med humik